

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

2.Bhar.98/2025/21. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2025. július 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az orgazdaság büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2025. február 10. napján kihirdetett 32.Bf.9219/2023/122. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlott I. tényállási pontban foglalt közbizalom elleni cselekményeit egységesen - 1 rendbeli egyedi azonosítójellel visszaélés büntetteként (Btk.347.§ (1) bekezdés a) és b) pont (2) bekezdés) minősíti.

A IV. tényállási pontban foglalt cselekményeit a Zrt.1 sérelmére elkövetett cselekményt - 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntetteként (Btk. 370.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont), az név4 sértett sérelmére elkövetett bűncselekményt 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás vétségeként (Btk. 370.§ (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont bg) alpont) minősíti.

A feltételes szabadság megszüntetéséről szóló ügyszám számú határozatot helyesen a Fővárosi Törvényszék hozta.

A Terhelt1 I.r. vádlott által 2018. július 7. napjától 2019. január 15. napjáig – házi őrizet jellegű – bűnügyi felügyeletet beszámítani rendeli akként, hogy öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő, illetve egy napi fogvatartásban töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

Terhelt2 II. rendű vádlott IV. tényállási pontban foglalt cselekményei közül a Zrt.1 sérelmére elkövetett cselekményt - 1 rendbeli lopás büntetteként (Btk. 370.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont), az név4 sértett sérelmére elkövetett bűncselekményt 1 rendbeli lopás vétségeként (Btk. 370.§ (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont bg) alpont) minősíti.

A II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 10 (tíz) hónapra enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

Terhelt2 II. rendű vádlott által 2017. szeptember 5. napjától 2018. május 4. napjáig – házi őrizet jellegű – bűnügyi felügyeletet beszámítani rendeli akként, hogy négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő, illetve egy napi fogvatartásban töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

Terhelt3 III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 4

(négy) évre enyhíti.

Az ítéltábla tájékoztatja a kiadott bűnjel átvételére jogosultat, hogy amennyiben a jogerős ítélet közlésétől számított 3 (három) hónapon belül a kiadni rendelt dolgot nem veszi át, a dolog az állam tulajdonába kerül.

A másodfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

Terhelt2 II.r. vádlott lakcíme: cím1.

A harmadfokú eljárásban felmerült 33.600 (harmincháromezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2023. április 3. napján kihirdetett ügyszám11/485.

számú ítéletével bűnösnek mondta ki:

[2] Terhelt1 I. rendű vádlottat

1 rb. orgazdaság büntettségében [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pont, (5) bekezdés) b) pont],

1 rb. orgazdaság büntettségében [Btk. 379.§ (1) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont], 2 rb. egyedi azonosítójellel visszaélés büntettségében [Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés]

1 rb. bűnsegédként elkövetett lopás büntettségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, 1 esetben (2) bekezdés b) pont ba), bb), bc) alpontok, (5) bekezdés b) pont], és 1 rb. lopás büntettségében [Btk. 370.§ (1) bekezdés (4) bekezdés a) pont].

Ezért őt, mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül fegyházban végrehajtandó 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] Terhelt2 II. rendű vádlottat lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] mondta ki bűnösnek, ezért őt mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül fegyház végrehajtási fokozatú 2 év 8 hónap szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 forintban határozta meg.

[4] Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bb), bc) alpontok, (5) bekezdés b) pont] és bűnsegédként elkövetett orgazdaság büntetében [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont].

Ezért őt halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt, 5 év fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[5] Megállapította, hogy I., II. és III. rendű vádlottak nem bocsáthatók feltételes szabadságra. Szabadságvesztésükbe beszámítani rendelte az általuk előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[6] Terhelt4 IV. rendű vádlottat 2. rb társtettesként elkövetett lopás büntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) bb) bc) alpontok, (5) bekezdés] miatt, mint különös visszaesőt, halmazati büntetésül 5 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható

[7] A bíróság továbbá I-II. rendű vádlottakat a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bb) alpontjába ütköző lopás vétségének vádja alól felmentette és a szabálysértési eljárás megszüntette, a III. rendű vádlottat az ellene emelt a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jellel visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

[8] Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezések folytán másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2025. február 10. napján megtartott folytatólagos nyilvános ülésen hozott, 32.Bf.9219/2023/122. számú ítéletével a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletét az I-II-III. rendű vádlottak tekintetében megváltoztatta.

[9] Terhelt1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a tényállás I. pontjában megállapított cselekménye miatt további 1 rb. egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében [Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés], a tényállás IV. pontjában megállapított cselekménye miatt további 1 rb. bűnsegédként elkövetett lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpont].

[10] Az I-II. tényállási pontokban megállapított cselekményeit egységesen folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntettének [Btk. 379.§ (1) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont], 2 rb. egyedi azonosító jellel visszaélés büntettének [Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés] minősítette.

[11] A tényállás III. pontjában megállapított és lopás büntetteként minősített cselekménye jogszabályi megjelöléséből a (2) bekezdés b) pontjának feltüntetését mellőzte.

[12] A tényállás IV. pontjában megállapított cselekményét bűnsegédként elkövetett lopás büntettének [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb) alpont, (5) bekezdés b) pont] minősítette.

[13] Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a tényállás IV. pontjában megállapított cselekménye miatt, további 1 rb. lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpont].

[14] A tényállás IV. pontjában megállapított további cselekményét lopás büntettének [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb) alpont, (5) bekezdés b) pont] minősítette, rendelkezett a pénzbüntetés esetleges meg nem fizetése esetére történő átváltoztatásról.

[15] Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a tényállás I. pontjában megállapított cselekménye miatt, további 1 rb. bűnsegédként elkövetett egyedi azonosítójellel visszaélés büntetében [Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés].

[16] A tényállás I. pontjában megállapított cselekményét 1 rb. bűnsegédként elkövetett pénzmosás büntettének (Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont, (5) bekezdés) minősítette.

[17] Egyebekben az elsőfokú ítéletet valamennyi vádlott tekintetében helyben hagyta.

[18] A másodfokú bíróság döntése nyomán Terhelt4 IV. rendű vádlott tekintetében az az elsőfokú bíróság ítélete 2025. február 10. napján jogerőre emelkedett.

[19] A másodfokú ítélet ellen az ügyész az I-II-III. rendű vádlottak terhére a büntetéseik súlyosításáért, a II-III. rendű vádlottak és védőik enyhítésért, az I. rendű vádlott és védője elsődlegesen hatályon kívül helyezésért, másodsorban enyhítésért fellebbeztek.

[20] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.199/2025/3. számú átiratában másodfokú ügyészi fellebbezést fenntartotta.

[21] Azt fejtette ki, hogy a másodfokú bíróság megállapította, hogy a kerületi bíróság a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének

eleget tett és az indokolási kötelezettségét is teljesítette, az ügy érdemét érintő és hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértésre nem került sor.

[22] A Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályokat ugyancsak megtartotta.

[23] A teljes körű felülbírálat során az elsőfokú ítélet történeti tényállását megalapozottnak találta, ezért a másodfokú határozatát a Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokon irányadó tényállásra alapította.

[24] Az általa megállapított tényállásból nagyrészt okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, a cselekményeik jogi minősítése nagyrészt törvényes volt, de helyesbítések voltak szükségesek.

[25] A másodfokú bíróság az általa hivatkozott tényekből megalapozottan vont jogkövetkeztetést arra, hogy a vádbeli időszakban a II. rendű vádlott szándéka vagy on elleni bűncselekmények életvitelszerű elkövetésére irányult annak érdekében, hogy rendszeres haszonra tegyen szert, ez a cél vezette a IV. tényállási pontban rögzített cselekménye elkövetésekor, így sem saját maga, sem az I. rendű vádlott vonatkozásában nem volt törvényes ok az név⁴ sértett sérelmére elkövetett lopás vétségének vádja alól bűncselekmény hiányában történő felmentésre és a szabálysértési eljárás megszüntetésére. Emiatt a másodfokú bíróság az I-II. rendű vádlottak büntetőjogi felelősségét további 1 rb. lopás vétségében megállapította, amelyet az I. rendű vádlott pszichikai bűnsegédként követett el. A törvényszék helyesen állapította meg, hogy I-II. rendű vádlottaknak a IV. tényállási pontban a gazdasági társaság sérelmére elkövetett bűncselekménye lopás büntetnének minősül, amelyet az I. rendű vádlott pszichikai bűnsegédként követett el.

[26] Az orgazdaság minősítését illetően a törvényszék a 4/2004. Büntető Jogegységi Határozat alapján helytállóan állapította meg, hogy az I. rendű vádlottnak az III. tényállási pontban néhány nap eltéréssel megvalósított cselekményei folytatólagosan elkövetettként értékelendők. A Btk. 2. §-ában meghatározott időbeli hatály vizsgálata alapján az elkövetéskori anyagi jogszabályok alkalmazásának volt helye, így a cselekménye folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntettként és nem az elbíráláskori a Btk. 399. § (4) bekezdés a) pontba ütköző és a (6) bekezdés b) pont, ba) alpont szerint minősülő pénzmosás büntettként minősül.

[27] Az I. rendű vádlottnak az I. tényállási pontban leírt cselekményét a másodfokú bíróság helyesen 1 rb. a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott és a (2) bekezdés szerinti egyedi azonosító jellel visszaélés büntettként állapította meg.

[28] Az I. és a IV. rendű vádlottal bünszövetségben álló III. rendű vádlottnak az I. tényállási pontban írt elkövetői magatartásának minősítését a vádlottak számára enyhébb elbírálást eredményező, az elbíráláskor hatályos Btk. 399. § (4) bekezdés a) és b) pontja szerinti pénzmosás (a lopott jármű megszerzésében nyújtott segítő cselekmény) büntettként változtatta.

[29] A III. rendű vádlott I. tényállási pont alatti cselekményét a másodfokú bíróság helyesen a Btk. 347. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott és a (2) bekezdés szerinti egyedi azonosító jellel visszaélés büntettként értékelte.

[30] Tévedett a másodfokú bíróság, amikor a bűnösség körének bővülése ellenére változatlanul hagyta az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetéseket. A másodfokú ügyésznek írásbeli fellebbezésében írt indokait kiegészítve utalt a fellebbviteli főügyészség arra, hogy a bűnösségi körülmények körében nyomatékosan súlyosít az, hogy a vádlottak nemcsak többszörös, hanem egyben különös visszaesők is. Súlyosító körülmény velük szemben a kettőnél több bűncselekmény halmazata, az I., III. rendű vádlottak esetében a bűnszövetség, az I. rendű vádlottnál az orgazdaság vonatkozásában a folytatólágosság. Ezek a súlyosító körülmények, az időmúlást, mint enyhítő körülményt jelentősen felülmúlják, ezért a tényleges súlyuknak megfelelően értékelt bűnösségi körülményekre tekintettel a középértékhez közelítő tartamú szabadságvesztés büntetés és ahhoz igazodó közügyektől eltiltás szolgálja kellően a büntetési célokat.

[31] Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 624. § alapján változtassa meg a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Bf.9219/2023/122. számú ítéletét akként, hogy az III-III. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztést súlyosítsa és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát is emelje fel, egyebekben azt a Be. 623. § alapján hagyja helyben.

[32] Terhelt I. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a Be. 618. (3) bekezdés a) pont, a Be. 590. (5) bekezdés a) pont ab) alpont és a Be. 609. (1) bekezdés szerinti jogszabályhelyekre hivatkozva fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság számos olyan eljárási szabályt szegett meg, amelyek már a másodfokú eljárásban sem voltak orvosolhatók, és ezen eljárási szabálysértéseknek a másodfokú bíróság részéről történt figyelmen kívül hagyása azt eredményezi, hogy a harmadfokú bíróságnak teljes körű felülbírálati joga van, melynek keretében a Be. 625. (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság ítéletét is hatályon kívül helyezheti.

[33] A releváns eljárási szabálysértések közül hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül járt el mikor a Pordenonei Bíróság 2017. december 20. napján kelt és 2018. január 22. napján jogerős ítéletét alapul véve a III. tényállási pontban szereplő cselekményt Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában ítélt dolognak minősítette.

[34] A Pordenonei Bíróság által meghozott ítélet tényállása szerint a III. r. vádlott az adott cselekmény egyedüli elkövetője (önálló tette) volt, míg az elsőfokú ítélet szerint a cselekményben Terhelt3 mellett az I. r. vádlott bűnsegédként, a IV. r. vádlott pedig társtettesként vett részt. Ennek megfelelően a két különböző bíróság által megállapított tényállás igen jelentős eltéréseket mutat, így a tettazonosság elve nem érvényesül, a Pordenonei Bíróság ítéletének indokolásában foglaltaktól függetlenül is, hiszen ez a rögzített tényálláson nem változtat, a magyar bíróság pedig nem jogosult arra, hogy a külföldi ítélet indokolásából egyes részeket átemeljen a tényállásba.

[35] A Be. 8. § (1) bekezdés a) pontja alapján nincs akadálya a büntetőeljárás megindításának és lefolytatásának, ha az Európai Unió tagállamának bírósága által hozott

jogerős ítélet nem vehető figyelembe. Álláspontja szerint tettazonosság hiányában az olasz ítéletet nem lehetett volna figyelembe venni, hanem a Be. 9. § alapján a legfőbb ügyésznek kellett volna döntenie a büntetőeljárás megindításáról a III. r. vádlott vonatkozásában, majd az így lefolytatott eljárásban történt elítélés esetén a külföldön végrehajtott büntetést a magyar bíróság által kiszabott büntetésbe vagy intézkedésbe beszámítani.

[36] Figyelemmel arra, hogy a legfőbb ügyész büntetőeljárás megindításáról szóló döntése a harmadfokú eljárásban nem pótolható, olyan eljárási szabálysértés történt az első- és másodfokú eljárás során, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, és ez önmagában az elsőfokú és másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését vonja maga után.

[37] Ezentúl súlyos problémákat is eredményezett az elsőfokú eljárásban, hogy Terhelt3 és Terhelt4 esetében keveredtek az eljárási pozíciók, először tanúként hallgatták meg őket, majd az ügyek egyesítése után vádlottként. Ennek megfelelően a III. és IV. r. vádlottak ugyanabban az eljárásban tanúként és vádlottként is szerepeltek, ami kétféleképpen lehetett volna elkerülhető, ha a legfőbb ügyész döntése után kizárólag vádlottként szerepelnek, illetve az egyesítés - cél szerűség hiányában történő - mellőzésével.

[38] A titkos információgyűjtés során keletkezett bizonyítékok értékelhetősége körében továbbra is fenntartotta, hogy a haladéktalanság követelménye nem érvényesült. Ennek alátámasztására megjelölte, hogy Terhelt1 I. r. vádlott elfogására 2017. július 29. napján 18:00 órakor

került sor, ugyanakkor az I. és II. tényállási pontban szereplő cselekményekkel kapcsolatos, titkos információgyűjtés során keletkezett bizonyítékok ekkor már mintegy két hete rendelkezésre álltak, és az elfogást követően értelemszerűen már nem is bővílhetek. Nem kétséges, hogy a nyomozó hatóság elegendő adat birtokában volt két cselekmény tekintetében a feljelentés megtételéhez már július közepén is, hiszen ezen adatok elegendőek voltak a vádemeléshez és az elítéléshez is. Ehelyett a nyomozó hatóság a titkos információgyűjtést egészen addig folytatta, amíg a vádlottak újabb cselekményeket valósítottak meg, miközben a nyílt eljárás megkezdéséhez elegendő bizonyíték volt a kezükben a korábban megvalósított cselekmények vonatkozásában.

[39] Ennek megfelelően a bizonyítékok köréből ki kellett volna rekeszteni a titkos információgyűjtés során keletkezett mindazon bizonyítékokat, amelyek a III. és IV. tényállási pontot érintik, ami egyben azt is eredményezi, hogy ezeket a tényállási pontokat szinte teljes egészében újra kell mérlegelni, ami már meghaladja a másod- és harmadfokú bírósági eljárás kereteit.

[40] Az elsőfokú bíróság ítéletének [320] bekezdésében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a névtelen bejelentésben szereplő név³⁶ tanúként nem hallgatható ki, mivel „kapcsolódása az ügghöz megerősítést nem nyert”. Ehhez képest a névtelen bejelentő szerint név³⁶ volt az a személy, aki az I., III. és IV. r. vádlottakkal a III. tényállási pontban szereplő cselekménynél ország² jelen volt, illetőleg a névtelen bejelentő pontosan tudta, hogy mely ügyben kell bejelentését megtennie, így az elsőfokú bíróság nyilvánvalóan helytelen következtetésre jutott, amikor név³⁶ tanúkénti kihallgatását mellőzte. Ez a személy egészen bizonyosan releváns információkkal rendelkezik, vallomása pedig jelentős kihatással lehet az

egyéb bizonyítékok mérlegelésére is és akár jelentősen eltérő tényállás megállapítását teheti szükségessé, ami jellemzően nem a másod- és harmadfokú bíróság feladata.

[41] Véleménye szerint téves az a bírói álláspont is, hogy a meglévő bizonyítékok elegendőek voltak a pontos tényállás megállapításához, hiszen név36 vallomása oly mértékben gyengíthetné az I. r. vádlottat terhelő bizonyítékokat, hogy az ő esetében a kétségen kívüliség már nem érvényesülne.

[42] A gépjárművek pontos érték meghatározása ugyancsak fajsúlyos kérdés volt az eljárásban, különös tekintettel az alsó értékhatárhoz közeli értékekre.

[43] Ebben a körben az elkövetés helye szerinti kiskereskedelmi forgalmi érték az irányadó, és a szakértői vélemény nem a „magyar körülmények közötti értékesítésre kell, hogy vonatkozzon” [315]. Az elsőfokú bíróság nem tudott hathatós érvet megjelölni álláspontja alátámasztására, így az olasz és német igazságügyi gépjárműszakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványt alaptalanul utasította el. Ha a lopás külföldön történik, nem lehet kétséges, hogy nem a magyarországi kiskereskedelmi forgalmi értéket kell alapul venni a tényállás megállapítása során.

[44] Ide kapcsolódik a magánszakértő bevonására tett indítvány elutasítása is. szakértői igazságügyi gépjárműszakértő leirata és az ehhez kapcsolódó védői indítvány az elsőfokú bíróság meglátásával szemben a Be. 190. § (5) bekezdésében megkövetelt tájékoztatásnak minősül, melynek nyomán a Be. 190. § (3) bekezdése alapján az adott bizonyítási indítvány nem utasítható el.

[45] Figyelemmel arra, hogy a fentiek szerint az ügyben még terjedelmes szakértői bizonyítás szükséges, amely a másod- és harmadfokú eljárásban nem pótolható, ebből az okból is az elsőfokú bíróság és a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése szükséges.

[46] Fenntartotta azt is, hogy a büntetőeljárásban részt vevő személyeket a vádemelés után a törvényes jogaik gyakorlásában korlátozták, ezáltal súlyosan sérült a védelemhez fűződő alapjog (Be. 3. § (1) bekezdése a (4) bekezdés).

[47] A nagyobb terjedelmű, bonyolult megítélésű, alapos és időigényes felkészülést megkívánó ügyben az eljárás szereplői nem kötelezhetőek perbeszéd megtartására előzetes tájékoztatás nélkül, mint ahogy tette azt az elsőfokú bíróság a 2023. március 20. napján megtartott tárgyaláson, míg a másodfokú bíróság ezt az eljárási szabálysértést nem megfelelően értékelte. Az alapvető eljárási jogok gyakorlásának ilyen mértékű korlátozása új eljárást kell maga után vonjon.

[48] A fentiek alapján elsődleges indítványa az volt, hogy az ítéltábla a Be. 625. § (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság ítéletét is helyezze hatályon kívül.

[49] Amennyiben a bíróság erre nem látna lehetőséget, a büntetés enyhítésére tett indítványt a védeence által részletesen kifejtett indokok alapján, különös figyelemmel arra, hogy olyan vagyoni bűncselekmények esetében, melyeknél a kár megtérült, nem lehet indokolt kifejezetten hosszú tartamú szabadságvesztés kiszabása.

[50] Terhelt2 II. rendű vádlott védője a Be. 584. § (6) bekezdése alapján indokolt fellebbezésében a Fővárosi Törvényszék ítéletével szemben védeencét illetően a tényállás IV. pontjában foglalt cselekménye vonatkozásában felmentés érdekében, valamint a kiszabott büntetés enyhítése érdekében terjesztette ki korábban bejelentett jogorvoslati kérelmét.

[51] A törvényszék szerint a tényállás IV. pontját illetően a kerületi bíróság tévesen állapította meg, hogy a II. r. vádlott rendszeres haszonszerzésre törekedve, ezáltal üzletszerűen követte el a terhére rótt bűncselekményt, ez a tévedés pedig hatással volt a bűncselekmények minősítésére is.

[52] A Fővárosi Törvényszék érveivel kapcsolatban arra hívta fel a figyelmet, hogy a szóban forgó tényállás kapcsán egyetlen, egyszeri cselekményről van szó. Ahogy arra az elsőfokon eljáró bíróság is helyesen hivatkozott, a II. r. vádlott terhére az üzletszerű elkövetés azért nem volt megállapítható, mert az elkövetési időponthoz közeli egyéb vagyoni elleni bűncselekmény a bűnügyi nyilvántartás alapján nem mutatható ki. A cselekmény alkalmi jellegű volt, ami ezáltal nem meríti ki a rendszeres haszonszerzési célzatot. Utalt továbbá arra is, hogy védeencét nem vonták be a III. tényállási pontban meghatározott lopásba, ő abban nem vett részt, ahogy ezt a törvényszék ítéletének indokolása is rögzítette, ezt a körülményt a II. r. vádlott terhére felróni nem lehet.

[53] A fenti indokokra tekintettel, álláspontja szerint a rendszeres haszonszerzésre törekvés nem állapítható meg védeence vonatkozásában.

[54] A kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését indokolva nem értett egyet a Fővárosi Törvényszék megítélésével, miszerint a büntetés valamennyi vádlott esetében eltúlzottan enyhe.

[55] A II. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények büntetési tételéből eredően a büntetés kiszabásakor irányadó középérték 8 év 6 hónap szabadságvesztés.

[56] Álláspontja szerint a felmerülő enyhítő körülmények mind számukat, mind súlyukat tekintve indokoltá teszik az irányadó büntetési tételkeret középértékétől jelentősen elmaradó tartamú szabadságvesztés kiszabását.

[57] Az időmúlást a II. r. vádlott javára indokolt nagyobb nyomatékkal figyelembe venni, valamint, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetése óta eltelt időmúlás további enyhítő körülményként értékelendő. Az időmúláson túl enyhítő körülményként kérte figyelembe venni védeence beismerését is.

[58] A fentiekre tekintettel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Bf.9219/2023/122. számú ítéletét változtassa meg és védencét mentse fel a tényállás IV. pontjában foglalt cselekménye vonatkozásában, valamint a kiszabott szabadságvesztés és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát, valamint a pénzbüntetés mértékét enyhítse.

[59] Terheltl I. rendű vádlott beadványában kérte a Fővárosi Ítéltáblát, hogy elsődlegesen a ügyszám11/485. számú elsőfokú és a 32.Bf.9219/2023/122. számú másodfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és az eljárást szüntesse meg a Be. 607. § (1) és a 625. § (1) bekezdés alapján figyelemmel a Be. 567. § (2) bekezdés d) pontjára és a Be. 422. § (1) bekezdés b) pontjára és a BH2019.129.I. pontjára, mivel a vád nem törvényes.

[60] Az ítélet alapját képező vádirat a vád tárgyává tett cselekmény leírásakor, az elkövetés és az elkövetők tekintetében is hiányos, az erre alapított ítélet is ennél fogva több logikai hibát tartalmaz, az ítélet megállapításai önellentmondóak, továbbá több ponton ellentétesek a lefolytatott eljárásban szereplő iratok tartalmával. Az elsőfokú és a másodfokú bíróság a bizonyítékok értékelésekor, a vádirat hibáiból eredően, azokból téves következtetéseket vont le.

[61] A vádhatóság sem a vádiratban, sem a bíróság előtt nem tárta fel, hogy az ügyészi minősítés mi okból (ki, mikor, hol) és mely tényállási elemekre alapozva állapítja meg azt, hogy az egyedi azonosítók megváltoztatását elkövette.

[62] Az I. tényállási pontot illetően másodfokú ítéleti tényállást cáfolja, hogy a Fiat gépjárművet nem ő vásárolta, vallomása szerint III.r. adta át neki a járművet egy filmforgatáshoz, ezt a verziót a tanúk (pl.tanúl) sem cáfolják. Nem volt tulajdonos, nem regisztrálta a nevére, nem kezdeményezett forgalomba helyezést. A P-rendszámot hivatalosan bérelték, és ezt a céges iratok, alkalmazotti bejegyzés is alátámasztják. A bíróság nem vizsgálta kellően, hogy ez a gyakorlat a filmes/autóipari világban nem szokatlan. Nem bizonyított, hogy tudott a hamis azonosítókról, sem tanú, sem okirat nem támasztja alá, hogy tudta volna, hogy a jármű azonosítói manipuláltak. Nem vett részt sem a jármű lopásában, sem annak fizikai manipulációjában, a bíróság következtetését kizárólag tulajdonlási, birtoklási tényekre alapozta. A rendszám-tábla felszerelésének aktusa nem bizonyított, tiltakozott az ellen, hogy ő szerelte volna fel vagy le a rendszámot - ennek alátámasztására se tanú, se felvétel, se technikai nyom nincs. A „tudta róla” következtetés szubjektív és közvetett, a bíróság abból következtetett a tudatosságára, hogy az autót használta. Ez azonban nem elégséges a bűncselekmény alanyi oldalának bizonyítására - szükséges lenne legalább közvetett tanúvallomás, nyilatkozat vagy kommunikációs adat (pl. SMS, hívás), amely a tudattartalmat bizonyítja. Az, hogy valaki használ egy autót, amely később hamis azonosítóval kerül lefoglalásra, önmagában nem alapozza meg az elkövetést, a Btk. 347. § alapján a bűnösség megállapítása nem történt meg kétséget kizáró módon, ami megalapozatlanságot eredményez.

[63] A másodfokú ítélet [10] pontjában szereplő megállapítás iratellenes, mivel a gépjármű 2017.07.13-án került a vádlottakhoz, téves az a megállapítás is, hogy az I. vádpontban III. rendű vádlott segített megszerezni a Fiat gépjárművet I. rendű vádlottnak, továbbá nem kellett új okmányokat beszerezni I. rendű vádlottnak, mert az olaszok okmányok

a gépkocsi átadásakor átadásra kerültek III. rendű vádlott részéről. Az a bírói megállapítás is teljesen ellentétes az iratok tartalmával, hogy III.r. olyan autót ajánlott cserébe a román eladóknak, amit csak másnap lopott el IV. rendű vádlott országból, melyről I. rendű vádlottnak tudomása sem volt, hiszen ő a lopás napján 2017. július 14-én város2 tartózkodott, ahonnan másnap este érkezett haza.

[64] A másodfokú ítélet [116] pontjában foglaltak iratellenesek a lehallgatással, mivel I. rendű vádlott nem fizetett 1.500 eurót az autóért, hiszen az autó ekkor még Magyarországon sem volt, és az autóval kapcsolatban csak és kizárólag III. rendű vádlott tartotta a kapcsolatot a román eladókkal.

[65] Az egyedi azonosító jel meghamisítását illetően I. vádpont, illetve II. vádpont tényállása tényként közli, hogy Terhelt1 l. vádlott az I. vádpontban szám10, a II. vádpontban rendszám15 rendszám táblákat szereltette fel.

[66] A hivatkozott tényállítás nem következik a rendelkezésre álló bizonyítási eszközökből, az I. és III. rendű vádlottak tárgyalási vallomásából. A tényállításhoz kapcsolódó körülményeket (hol, mikor, kivel) a vádhatóság és a perbírók sem tisztázták, noha a vádhoz kötöttség elve alapján tisztázandó lett volna eme releváns körülmény.

[67] A bíróságok tényként állapították meg, hogy az I.r. vádlottnál volt fellelhető egy illetéktelen kiállítású olasz forgalmi engedély és egy illetéktelen kiállítású, meghamisított olasz gépjármű törzskönyv, de ezeket nyilvánvalóan a román eladó féltől vette át a III. rendű vádlott, hiszen ő tárgyalt és ő ismerte a románokat, melyet vallomása és telefonhívásai is megerősítenek és semmilyen adat nincs és nem utal arra, hogy I. r. vádlott tudott volna ezek illegális jellegéről, a gépkocsit nem I. rendű vádlott használta, azt nem is tőle foglalták le. A rendszám cserére nyilvánvalóan azért került sor, mert egy közúti ellenőrzés során, ahol a III. r. vádlott vezetett, kiderült, hogy az ideiglenes román hatósági jelzés lejárt. Ezzel szemben arra nincsen semmilyen bizonyíték, hogy a P-s rendszám tábla felszerelését vagy felszereltetését I. r. vádlott intézte. Arra viszont igen, hogy az a Jaguar típusú személygépkocsi, melyet a IV. r. vádlott hozott Magyarországra, szintén ezzel a P-s rendszámmal volt ellátva.

[68] Cáfolja az első- és másodfokú bíróság érdekkörrel kapcsolatos megállapítását az is, hogy épp III. r. vádlott állította, hogy a FIAT-ért a országból lopott Range Rover Evoque-ot adta volna át, amit a IV. r. vádlottal együtt épp ő lopott el. Továbbá a FIAT-ban talált 41-es méretű PUMA cipő, fekete pulóver és narancssárga baseball sapka a III. r. vádlott tulajdonában volt.

[69] Az elsőfokú és másodfokú bíróság értékelési körébe vont egy másik beszélgetést is III.r.

vádlott vonatkozásában, ahol elhangzik, hogy "román rendszámot szerezzen, mert román kocsi van alatta", de ez a beszélgetés 2017.07.11-én zajlott, így nem vonatkozhat a másnap átvett FIAT-ra (szám21 számú lehallgatás).

[70] Összességében egyetlen olyan bizonyíték sem áll rendelkezésre, amely akár önmagában akár más bizonyítékokkal együttesen értékelve - arra utalna, hogy az I.r. vádlott tudta, hogy a FIAT típusú személygépkocsi lopott és arra felszerelte vagy szereltette a rendszámot.

[71] A II. pontot illető [117] másodfokú ítéleti tényállás indoklása Terhelt1 I.r. vádlott bűnösségére a Range Roverrel kapcsolatban abból lehet következtetni, hogy a lefoglalási jegyzőkönyv szerint a Range Rovert Terhelt1 kertjében találták meg, és ott külföldi rendszámmal, sérülten (betört ablak) állt, ami bizonyítja a birtoklást és tudomást.

[72] Atekintetben, hogy név28 "értékesíteni próbálta" az autót, a bíróság elfogadta a Terhelt3 Ill. r. vádlott és terhelt2 vádlott vallomásait.

[73] A bíróság következtetése szerint, mivel az autó lopott volt, külföldi rendszám volt rajta, és név28 „árulta” és „megmutatta, hogyan kell ellopní”, ezért ő a rendszámok lecserélését is elkövette vagy abban közreműködött, és ezáltal megvalósult az egyedi azonosító jellel visszaélés.

[74] A vádlott szerint hivatkozott arra, hogy a birtoklás még nem számít bűncselekménynek, az, hogy a Range Rover a kertjében állt, önmagában nem elégséges a bűnösség megállapításához. A joggyakorlat szerint az egyedi azonosító jel meghamisításához aktív magatartás (pl. eltávolítás, cserélés, felhelyezés) vagy az ilyen magatartás tudatos eltűrése szükséges. A „megmutatta, hogyan kell ellopní” kijelentés bizonytalan és ellentmondásos, Terhelt2 több vallomása is ellentmond egymásnak. A szembesítés sem vezetett eredményre, mert mindkét vádlott kitartott tagadó vallomása mellett. Hiányzik a közvetlen bizonyíték az azonosító manipulálására, sem tanú, sem szakértői vélemény, sem lehallgatott beszélgetés nem tartalmazza, hogy I. rendű vádlott fizikailag leszerelte, lecserélte vagy felhelyezte volna a rendszámot. Nincs videó, ujjnyom, tanú, amely azt bizonyítaná, hogy ő végzett volna manipulációt az azonosító jelekkel.

[75] A bíróság következtetése nem okszerű (Be. 163. §), a rendszeres autóhasználat, céges vagy filmes célú parkolás, P-rendszámú rendszerek meglelte alternatív, nem bűncselekményes magyarázatot ad a gépjármű udvarban való jelenlétére. Az, hogy „hallották, hogy név28 el akarja adni” az autót, nem igazolja a szándékos visszaélést az egyedi azonosítóval, azért sem, mert nem tudni, volt-e rendszámcsere, és ha igen, ki hajtotta végre.

[76] Kiemelte, hogy épp a Ill.r. vádlott volt az, aki Terhelt1 tudta nélkül eltulajdonította a gépjárművet és az I-es tényállási pontban szereplő FIAT gépkocsiért ajánlotta fel ellentételezése érdekében a lopott gépjárműért. Mindkét gépjármű (I-es és II-es tényállási pontban szereplő is) az ő érdekköréhez tartozott. III. r. vádlott vallomása szerint a Range Rover típusú személygépkocsit rendszám nélkül rakta le és nem tudta megmondani, hogy a gépkocsira hogyan került francia rendszám, ugyanakkor tanú5 tanú francia rendszámmal látta a gépjárművet, mely fotókat csatolta a rendőrségi eljárásba. A kérdés az, hogy ki volt az, aki a francia rendszámtáblát a Range Rover gépjárműre felszerelte, miközben azt biztosan lehet tudni, hogy I. r. Terhelt1 vádlott külföldön volt, a francia rendszám pedig eredetileg egy 2013.05.17-én kivont Renault Clio típusú személygépkocsihoz tartozott.

[77] A másodfokú ítélet [117]-es pontjában foglaltak ellentétesek a lehallgatásokban szereplő beszélgetésekkel, illetve az elsőfokú és a másodfokú bíróság sem tisztázta azt a körülményt, hogy mikor és hogyan kerülhetett volna I. r. vádlott birtokába egy olyan rendszám-tábla, melynek tulajdonosa (tanú2) nem ismeri őt, akit sem ügyész, sem a bíróságok nem voltak hajlandók kihallgatni.

[78] A forgalomból kivonás idején az I. r. vádlott előzetes letartóztatásban volt, és a rendszám a fenti tanúvallomás alapján gyorsan felkerült a lopott gépjárműre. A rendelkezésre álló bizonyítékok összevetése alapján biztosan nem az a helyes következtetés, hogy I. vádlott szereltette le a lopott német gépjármű rendszám-tábláját és szereltette fel a helyére a franciát. A bíróság bizonyíték értékelését egyoldalúnak és I. rendű vádlottra nézve hátrányosnak nevezte, rámutatva, miszerint III. r. vádlott vallomása, mely szerint rendszám nélkül parkolta le a gépjárművet, éppen az ő cselekvőségét bizonyítja, hiszen ebből az következik, hogy a kicserélés folyamatában a német rendszám-tábla leszerelése hozzá köthető.

[79] További lényeges bizonyítékként jelölte meg név9 tanúvallomását, aki elmondta, hogy „Terhelt1 állítása szerint” őt egy barátja kérte meg arra, hogy pár napig nála parkoljon a Range Rover, amíg a barátja a papírokat intézi. Ebből a vallomásból az következik, hogy I. r. vádlott nem tekintette saját érdekkörébe tartozónak a gépjárművet.

[80] Az első- és másodfokú ítélet sem az I-es, sem a II-es vádpont tekintetében nem tisztázta, hogyan kerülhetett a rendszám-tábla az I. r. vádlotthoz.

[81] A másodfokú bíróság az ítélet [108]-[110] bekezdéseiben foglaltak szerint a III. tényállási pontban a Land Rover típusú gépkocsi ellopásával kapcsolatosan III. r. vádlott (III.r.) terhelő vallomása volt az elsődleges bizonyíték, amely magában foglalta I. és a IV. r. vádlott (Hajduska) bűnszegédi szerepét.

[82] A bíróság hangsúlyozta, hogy a cselekmények elkövetése idején név28 és IV.r is ország2 tartózkodtak, amit maguk is elismertek. A bíróság ezzel megerősítve látta III.r. vallomását, miszerint az autólopáshoz név28 és IV.r. közreműködtek, utóbbi például figyelő szerepet játszott.

[83] A bíróság arra alapozta az elmarasztalást, hogy a gépkocsi ellopása hasonló módon történt, mint egy másik (város1) esetben, ami szintén a vádlottak „módszeres” elkövetési gyakorlatát mutatta. A módszer azonossága, valamint név28 jelenléte és a cselekményben való minimális közreműködése alapján ítélte el bűnszegédként.

[84] Az értékelés a vádlott szerint kétséges és vitatható, a III.r.-vallomás önmagában áll, az érdekből, büntetés-csökkentés reményében született, más bizonyíték nem támasztja alá az I. rendű vádlott részvételét a gépjármű ellopásában, nem áll rendelkezésre közvetlen bizonyíték (pl. helyszíni kamera, tanú, lehallgatás), ami megerősítené III.r. állítását. A jelenlét önmagában nem bűncselekmény, név28 csak annyit ismert el, hogy ő ország2 tartózkodott, de nem azt, hogy segített a lopásban. A bíróság következtetése spekulatív, nem kétséget kizáró. A „módszer azonosság” jogilag nem elégséges, az, hogy több gépjárművet hasonló módon

loptak el, nem bizonyítja, hogy minden esetben ugyanazok követték el. Ez legfeljebb egy bűncselekmény-sorozat feltételezését, de nem konkrét bűnösség bizonyítását alapozhatja meg. A kétséget kizáró bizonyítás hiányzik, az elítéléshez nem elegendő valószínűség, csak a bűnösség kétséget kizáró bizonyítása.

[85] A rendelkezésre álló adatok szerint a sértett 10:10 perc körül parkolta le a gépkocsiját, amely kizárja az elsőfokú bírói ténymegállapításokat, hogy jelen lett volna a gépjármű leparkolásánál és hogy innen ismeretlen társával együtt követni kezdte volna a sértettet és barátnőjét, ily módon segítséget nyújtva a cselekményhez. A fent objektív bizonyítékok egyértelműen cáfolják az I.r. vádlott bűnsegédi szerepét.

[86] Az ítéleti tényállás [283] szerint a cselekmények egymáshoz illeszkedő elkövetési időpontjai alapot adnak arra a megállapításra, hogy az I., III., és IV. r. vádlottak a 2015. év vége és 2016. évben nemcsak érintettek voltak lopási cselekményekben, hanem ebben az időszakban bűnözői életmódot folytattak, haszonszerzés végett lopási és orgazda cselekményekből tartották fenn magukat cáfolja, hogy Terhelt1 I. r. vádlott 2008. augusztus 4-től 2016. november 20-ig BV Intézetben volt, így a fentebb írtak az ő vonatkozásában nem felelnek meg a valóságnak.

[87] Az ítéleti tényállást [284] cáfolja, hogy Terhelt1 I. r. vádlott semmilyen irányító szerepet nem töltött be, hiszen vádlott társai tőle függetlenül követtek el bűncselekményeket, melyet az alábbi lehallgatási anyag is bizonyít: (2017.07.11. szám21, 2017.07.25. 0116417-01, 2017.07.25. 01-16475-01).

[88] A IV. tényállást illetően a híváslisták alapján 2017.07.29-ik napján első alkalommal 11:03:40 órakor hívta fel telefonon a II.r. vádlott Terhelt1 I. vádlottat és a beszélgetésből (0119961-01) egyértelműen kiderül, hogy ekkor már a II. r. vádlott megszerezte az indítókulcsot, így az eltulajdonítási szándék II.r. vádlottban eddigre már kialakult, azt megerősíteni már nem kellett. Terhelt2 csak abban kért segítséget Terhelt1-től, hogy a gépjármű elhozatalában segítsen, mivel tartott tőle, hogy az uszodából kifelé menet a pénztárnál lévő kamera fel fogja venni őt. A további beszélgetésekből (01-19977-01, 01-09984-01) kitűnik, hogy Terhelt1 nem ment oda a lopás helyszínére, így II.r. vádlott maga hozta el a gépjárművet, amely jól mutatja az elszántságát, és ugyancsak azt támasztja alá, hogy szándékerősítésre nem volt szüksége.

[89] A II.r. vádlott állítását, hogy még a cselekmény elkövetése előtt azért kommunikált az I.r.

vádlottal, mert a lopást nem követte volna el az értékesítésben történő utólagos közreműködés ígérete nélkül, pusztán állításán kívül semmi nem bizonyítja, az I.r. vádlott pedig határozottan cáfolta ezt.

[90] A szabálysértési értékre üzletszerűen elkövetett lopás vétségét I. r. vádlott, mint bűnsegéd nem követhette el, hiszen a gépjárművet nem tekintette meg, nem nyúlt hozzá, a gépjárműben csak

II. r. vádlott tartózkodott, így az abban fellelhető bármilyen értékek eltulajdonítására semmilyen ráhatással nem volt I. r. vádlott.

[91] A bíróság értékelése szerint a név28re vonatkozó terhelő vallomást megerősítik a TIGY (technikai információgyűjtés) eredményei, a vádlottak elfogásának körülményei, a név28 és Vizi közti telefonos kapcsolattartás.

[92] A bíróság szerint név28 bűnelkövetői kapcsolatai alapján már az elkövetés előtt is tudhatta, mire készül III.r., és aktívan közreműködött volna, ha időben odaér.

[93] Ezt ugyanakkor cáfolja II.r. vallomása, aki elismerte, hogy a cselekményt önállóan követte. Az elkövetés idejéről származó híváslista is megerősíti, hogy nem volt aktív kommunikáció közöttük a cselekmény idején, név28et nem terheli közvetlenül, II.r. sehol nem állítja, hogy név28 bármely más bűncselekményben szerepet töltött volna be, vallomása alátámasztja, hogy név28 nem volt bűnsegéd sem.

[94] Ez alapján a Terhelt1 bűnsegédként való elítélése a IV. tényállási pontban nem tekinthető reálisnak a Be. és Btk. szabályainak megfelelően.

[95] A vádlott másodlagosan kérte, hogy az ítéltábla a Be. 625.§ (4) bekezdése szerint helyezze hatályon kívül a másodfokú ítéletet és az elsőfokú bíróságot vagy a másodfokú bíróságot utasítsa új eljárásra.

[96] Harmadlagosan kérte az ítéltáblát, hogy mivel az első- és másodfokú bíróság eljárása megalapozatlan, ezért a Be.619.§ (3) bekezdésére figyelemmel az ítéletet változtassa meg és a törvénynek megfelelő határozatot hozzon.

[97] Tévesnek nevezte azt a következtetést, hogy a szakértő által megállapított érték az elkövetés helye szerinti bruttó kiskereskedelmi értéknek is megfelelő összeg.

[98] Az ügyben kirendelt gépjármű szakértő maga írta le, hogy a külföldi EUROTAX forgalmi engedély, a tulajdonosok száma és sérülések nélkül nem tud pontos meghatározást adni a gépjármű értékéről. A lefoglalt gépjárműveket a szakértő "nyilatkozata szerint" meg sem tekintette.

[99] A gépjárművek pontos értékmeghatározása, vagy annak hiánya a büntetési tétel mértékére, minősítésére, valamint az ítélet mértékére is kihat.

[100] Végül a [133] másodfokú ítéleti tényállást cáfolja, hogy Terhelt1 I.r. vádlott rendszeres, igazolható bevétellel rendelkezett (mely megtalálható az iratok között), számára a vádiratban szereplő elkövetésekből nem származott és nem is származhatott anyagi haszon, nem törekedett arra, hogy hasznot realizáljon, vagyis az elkövetési magatartása, miszerint „meg sem kísérelte a gépjárművek eladását”, hogy abból anyagi haszonra tegyen szert, nem minősíthető üzletszerűnek, se bűnözői életmód folytatásának.

[101] Kérte, hogy a harmadfokú bíróság a Be. 592. § (2) bekezdés c) illetve d) pontjára figyelemmel állapítsa meg az ítéleti tényállás iratellenességét, és azt, hogy a megállapított tényállás ellentétes bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, továbbá az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[102] A Be. 609. § (1) bekezdés, valamint a (2) bekezdés a) és b) pontjára figyelemmel, nem ügydöntő végzésével helyezze hatályon kívül a Pesti Központi Kerületi Bíróság ügyszám11/485. számú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék 32.Bf.9219/2023/122. számú ítéletét és utasítsa új eljárásra az elsőfokú bíróságot, mivel a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket a vádemelés során megsértették.

[103] Amennyiben a harmadfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla úgy ítéli meg, hogy a fellebbezés indokaként megjelölt tények nem kellően megalapozottak, abban az esetben kérte a Pesti Központi Kerületi Bíróság ügyszám11/485. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 32.Bf.9219/2023/122. számú ítéletében kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékének enyhítését az eljárás elhúzódására, az ítéletet megelőző fogvatartás időtartamára, a fogvatartási körülményekre, a vádlott egészségügyi állapotára, valamint az elkövetési alakzat (bűnsegéd) és arra a körülményre tekintettel, hogy valamennyi vádpontban megtérült a kár.

[104] Megítélése szerint az ítélet mérséklésének a neb is in idem elvének figyelembevételével is helye van, mivel az elsőfokú és a másodfokú bíróság a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte az egyes cselekmények körében minősítő körülményként szereplő üzletszerűségét, azonban a bíróság nem értékelheti a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként a törvényhozó által törvényi tényállási - minősítő, vagy privilegizáló elemként már értékelt körülményeket (BKv.56., BH2000.279).

[105] Terhelt3 III. rendű vádlott védője a Be. 584. § (6) bekezdés szerinti kötelezettségének nem tett eleget, fellebbezésének írásbeli indítványát nem nyújtotta be a harmadfokú bírósághoz.

[106] Az ítéltábla a védelmi és ügyészi másodfellebbezést a Be. 620. § (1) alapján nyilvános ülésen bírálta el, figyelemmel a 621. § (2). és 617. § alapján alkalmazandó 599. §-a is.

[107] A nyilvános ülésen az ügyészség képviselője az átiratban foglaltakat röviden összefoglalva valamennyi vádlottat érintően a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás büntetés súlyosítására tartotta fenn indítványát.

[108] Terhelt1 I. rendű vádlott védője utalva fellebbezésének írásbeli indokolására hangsúlyozta, hogy a felkészülési idő hiánya folytán a védelemhez való jog sérült. Érvelése szerint az elsőfokú ítélet több megállapítása kellően alá nem támasztott, pusztán bűnöségi vélelem. Sérelmezte továbbá, hogy a másodfokú tanács egyetlen, a fellebbezésében felsorolt érvet sem tartott alaposnak és azokat sommás indokolással utasította el. Az enyhítést célzó fellebbezését illetően külön hangsúlyozta, hogy lényeges enyhítő körülmény, miszerint valamennyi gépjármű visszakerült az eredeti tulajdonosához.

[109] Terhelt1 I. rendű vádlott felszólalásában írásbeli beadványában foglaltakat fenntartva sérelmezte, hogy a védelemhez való joga súlyosan sérült, hiszen a bíróságok valamennyi bizonyítási indítványát elutasították a vádiratban foglalt tényállások nem felelnek meg a törvényes vád követelményeinek, mert nem tartalmazzák a cselekmények pontos körülírását. Az ítéletek több megállapítását iratellenesnek nevezte azzal, hogy a bíróságok több tényre is tévesen vontak következtetést, és tévesen jutottak arra a következtetésre is, hogy ő a bűncselekményeket elkövette. Védekezését részletesen megismételve kitért a fellebbezéssel nem érintett II. és III. tényállási pontban foglalt cselekményekre is. Kérte az általa hivatkozott bizonyítékok figyelembevételét, az iratellenes és téves megállapítást tartalmazó tényállítások mellőzése mellett felmentését. Fellebbezését enyhítésre irányulóan is fenntartotta.

[110] Terhelt2 II. rendű vádlott védője perbeszédében jelezte, hogy a fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat minden tekintetben fenntartja.

[111] Terhelt2 II. rendű vádlott arra hivatkozott, hogy a másodfokú ítéletben olyan állítások vannak, amivel szemben addig nem kellett védekeznie, ekörben tagadta, hogy rendszeres haszonszerzési szándék vezette volna. Hangsúlyozta, hogy az elkövetéskor munkahellyel rendelkezett, bűnözői kapcsolatokkal nem rendelkezett, bár nem vitatta, hogy a vádban szereplő személyeket ismerte. A terhére rótt lopási cselekmény alkalmoszerű elkövetés volt, nem vitte volna el a járművet, ha Terhelt1 I. rendű vádlott nem erősíti meg a szándékát. Nem volt tudomása arról, hogy a gépkocsiban milyen további értéktárgyak vannak és azokat nem is szándékozott eltulajdonítani. Jelezte, hogy ez év márciusa óta munkahellyel nem rendelkezik családja tartja el. Enyhítést célzó fellebbezését illetően jelezte, hogy a 2020ban elkövetett vagyon elleni bűncselekmény miatt azért kapott másodfokon letöltendő büntetést, mert a bíróság figyelembe vette, hogy jelen ügy még folyamatban van vele szemben, Kérte beismerő vallomásának nagyobb súllyal való figyelembevételét azzal, hogy az eljárás során sosem mulasztott, mindvégig a hatóságok rendelkezésére állt.

[112] Terhelt3 III. rendű vádlott védője a másodfokú bíróság előtt tartott perbeszédében utalva tartotta fenn annak tartalmát. Hangsúlyozta, hogy védenca szerepe kicsit más, mint a többieké, hiszen az egyik részcsselekményt illetően büntetését már le is töltötte. Hangsúlyozta, hogy védenca a lopási cselekményt illetően teljes beismerésben volt, e tekintetben együttműködése nagyban segítette a bűncselekmény felderítését. Korábbi perbeszédére utalva hangsúlyozta az ítélet iratellenességét az 1.500 eurót illetően, továbbá jelezte, hogy a szakértői vélemény szerint laikustól nem volt elvárható az azonosítás megváltoztatásának észlelése. A büntetés kiszabását illetően kérte figyelembe venni, hogy védenca 2017.óta folyamatosan kényszerintézkedés hatálya alatt van, nagyobb nyomatékkal kérte értékelni beismerő feltáró jellegű vallomását és az időmúlást.

[113] Terhelt3 III. rendű vádlott csatlakozott a védő által elmondottakhoz. Jelezte, hogy az olasz ítéletet többszöri próbálkozásra sem sikerült honosítani. Kérte, hogy a nemzetközi jogsegélyről szóló jogszabályok alapján jelen az ügyben kiszabott szabadságvesztést ország2 tölthesse le, ahol családja is tartózkodik. Büntetését beismerő vallomása és a belső arányosságra tekintettel kérte enyhíteni.

[114] Utolsó szó jogán II. rendű vádlott kívánt csak felszólalni, jelezve, hogy a letöltött egyéves büntetése a jelen eljárás elhúzódása miatt nem kerülhet összbüntetésbe a most kiszabandó büntetésével.

[115] Az ítéltábla a fellebbezéseket az enyhítést és minősítést illetően részben tartotta alaposnak.

[116] A harmadfokú bíróság az ítéltábla elsődlegesen megvizsgálta fennállnak-e harmadfokú eljárás feltételei.

[117] A Be. 615. § (1) bekezdése szerint az első- és másodfokú bíróság ellentétes döntése ad lehetőséget a másodfellebbezésre, a (2) bekezdés a) pontja értelmében ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon felmentett vádlott bűnösségét megállapította.

[118] Jelen esetben a másodfokú bíróság I. rendű vádlottat érintően az I. tényállási pontban további 1 rendbeli egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében, továbbá a IV. tényállási pontban 1 rendbeli lopás vétségében, míg II. rendű vádlott esetében IV. pontban 1 rendbeli lopás vétségében, III. rendű vádlott esetében az I. pontot érintően további 1 rendbeli egyedi azonosító jellel visszaélés büntetében állapította meg a vádlottak többletbűnösségét úgy, hogy a bűncselekményeket illetően az elsőfokú bíróság őket felmentette, illetve velük szemben az eljárást megszüntette, így a másodfellebbezés lehetősége e bűncselekményeket illetően megnyílt.

[119] A harmadfokú eljárás során az ítéltábla a Be. 618. § (1) bekezdés értelmében a másodfokú bíróság fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, azon rendelkezését, illetve a részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírlata eredményezett, valamint az első- és másodfokú bírósági eljárását bírálta felül, továbbá a (2) bekezdés alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.

[120] A másodfokú határozat ellen bejelentett fellebbezés a Be. 615. § (3) bekezdés szerint sérelmezheti az ellentétes döntést, valamint kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírlatból eredő az 583. § (3) bekezdésben meghatározott rendelkezést, vagyis a kiszabott büntetést, intézkedést, valamint az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezéseket.

[121] A másodfellebbezés fenti jogszabályban meghatározott terjedelme ellenére Terhelt I.

rendű vádlott a II. és III. tényállási pontban foglalt bűnösség megállapítását is vitatta, ezzel fellebbezéssel nem támadható rendelkezéseket is sérelmezett, e tekintetben fellebbezése nem joghatályos.

[122] Az ítéltábla megállapította továbbá, hogy II. rendű vádlott védője kihirdetésekor szóban a büntetés enyhítésére irányulóan jelentett be jogorvoslati kérelmet, annak írásbeli

indokolásában azonban a vád alóli felmentés érdekében is fellebbezést jelentett be, amelyre a Be. 584. § (3) bekezdés b) pontja szerint nincs törvényes lehetőség.

[123] Függetlenül attól, hogy védelem részben fellebbezéssel nem támadható rendelkezéseket is sérelmezett, a harmadfokú bíróság felülbírálata a Be. 618. § (3) bekezdés a) pont és b) pont ba) és bb) alpont alapján a fellebbezés alaposságától függetlenül kiterjedt az ítélet jogorvoslattal nem érintett részére is a Be. 590. § (5) bekezdés a) - c) pontjaiban írtak szerint az eljárási szabályok megtartására, vizsgálta a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseket a tekintetben, hogy nincs-e helye felmentésnek vagy az eljárás megszüntetésének, illetve a tényállásban foglaltakat nem érintve a bűncselekmény minősítését, továbbá a büntetés kiszabását érintő rendelkezéseket is felülbírált.

[124] A felülbírálat során elsőként az ítéltábla megállapította, hogy - a védelmi állásponttal szemben - sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság eljárása során nem történt olyan a Be. 607. § (1), a 608. § (1) bekezdésben írt mulasztás, hiányosság, amely a harmadfokú érdemi felülbírálat akadályát képezte volna azáltal, hogy akár a másodfokú akár mindkét bíróság ítéletét a Be. 625. § (1), (2) vagy (3) bekezdése szerint hatályon kívül kellett volna helyezni.

[125] Szemben I. rendű vádlott érvelésével a vád tartalmazta a vád tárgyává tett cselekmény pontos körüli írását is (Be.422.§ (1) bekezdés b) pont), így az eljárás megszüntetését eredményező okra történő hivatkozás alaptalan.

[126] Kiemelve, hogy a harmadfokú eljárásban kizárólag a feltétlen eljárási szabálysértések vezethetnek az ítéletek megsemmisítéséhez, az ítéltábla utal arra, hogy az I. rendű vádlott védőjének fellebbezése írásbeli indokolásában sérelmezett egyéb eljárási kifogásait, az I. rendű vádlott és tanúl élettársi viszonyára [106] a titkos információgyűjtés eredményének felhasználására [106] az olasz ítélet felhasználhatóságára [110], a III. rendű vádlott tanúkénti meghallgatására [111], a felkészülési időt hiányára [114], tanú3 meghallgatására vonatkozó indítványának elutasítására [113], továbbá az igazságügyi szakértő általi kárösszeg megállapításának módjára [120] vonatkozóan részletesen indokolva utasította el a másodfokú bíróság. Az I. rendű vádlott által sérelmezett a híváslistákat tartalmazó CD-ket illetően a másodfokú bíróság ugyancsak kimerítően vizsgálva a vádlotti állítást, utasította el a kifogást [112].

[127] A másodfokú bíróság érvelése minden tekintetben helytálló, azzal az ítéltábla egyetért, annak megismétlése nem szükséges.

[128] Az ítéltábla hozzáteszi, hogy a híváslistákat tartalmazó CD-k tartalmát az elsőfokú bíróság ismertetéssel a tárgyalás anyagává tette, az eljárás résztvevői annak tartalmát megismerhették, ezáltal az abból nyert információ eljárási szabálysértés nélkül felhasználható volt.

[129] A védelmi állásponttal szemben tehát egyetlen bizonyítékot illetően nem állapítható meg, hogy azokat a Be. 167.§ (5) bekezdés értelmében a résztvevők eljárási jogainak

lényeges sérelmével szerezték volna be, nem fog helyt továbbá a hatékony védelemhez való jog sérelme sem.

[130] A Be. 619. § (1) szerint a harmadfokú bíróság határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletet meghozta, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozott.

[131] Az ítéltábla másodfokú ítélet tényállásának megalapozottságát vizsgálva utal arra, hogy az első- és másodfokú bíróság ellentétes döntései kizárólag az I. és IV. tényállási pont tekintetében állapíthatók meg.

[132] A fellebbezéssel nem érintett II. és III. tényállási pontot illetően e tényállások megalapozottságát az ítéltábla nem vizsgálta, nem is vizsgálhatta.

[133] Az ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság által elfogadott és fellebbezéssel érintett, így a felülvizsgálat alá eső I. és IV. tényállás megalapozatlansági hibában nem szenved, ezért a harmadfokú eljárásban is irányadó, pusztán a tényállás személyi részében Terhelt2 II. rendű vádlott személyi körülményeit illetően szorul pontosításra azzal, hogy ezek a tények nem a történeti tényállás részei, így a Be. alapján pontosíthatók, kiegészíthetők voltak.

[134] Az ítéltábla rögzíti, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott 2025. március óta munkahellyel nem rendelkezik (harmadfokú nyilvános ülésen tett vádlotti nyilatkozat alapján).

[135] Az előéleti adatokat pontosítja azzal, hogy a

26/1. pont alatti ítéletben foglalt bűncselekmény elkövetési ideje: 2003. március 20.

26/4. pont alatti elkövetési idő: 2005. VIII.14. a 27. pont alatti ítélettel kiszabott szabadságvesztés büntetést a vádlott 2024. júl. 21-én töltötte le.

[136] A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének teljeskörűen eleget tett, valamennyi releváns tényre alapos bizonyítást folytatott le, a vádlotti védekezést összevetette a személyi bizonyítás eredményével, az okiratok tartalmával, illetve a leplezett eszközök útján nyert információkkal és a szakértői véleményben foglaltakkal.

[137] Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika szabályainak megfelelően értékelte, bizonyíték értékelő tevékenysége eredményeként a tényállást valósághűen, megalapozottan állapította meg.

[138] Teljes körű bizonyítás lefolytatása okán helytálló indokkal utasította el a védelem harmadfokú eljárásban is sérelmezett - bizonyítási indítványait.

[139] A védelem és különösen I. vádlott a bizonyítékok értékelésén keresztül az ellentétes döntés kapcsán a törvényes és jogszerű bírói mérlegelést támadta, mely a tényálláshoz kötöttség elve folytán eredményre nem vezethetett, ugyanakkor sérelmezte az ellentétes döntés körébe nem vonható bűncselekményekre vonatkozó tényeket is a bizonyítékok értékelésén keresztül, ami a fenti hivatkozott jogszabályi tilalom miatt kizárt.

[140] Nem fog helyt I. rendű vádlott kifogása az iratellenességet, illetőleg a téves következtetést illetően. Az I. rendű vádlott a védekezéséhez igazodó bizonyítékok saját szempontú értékelése alapján utasította el a bíróságok értékelését. Az ítéltábla megállapította, hogy az általa a harmadfokú eljárásban részletesen ismertetett, az I. és IV. tényállási pontot illető védekezése az első- és másodfokú eljárásban is ismert volt, az eljáró bíróságok valamennyi bizonyítékot egyenként és összességében, kimerítő alaposággal értékelve helytállóan utasították el a védekezését (elsőfokú ítélet [56-101] [219-264], másodfokú ítélet [115-116] [119-120]) nem utolsósorban társai őt terhelő nyilatkozata alapján is.

[141] A megalapozott tényállásból az I. tényállást érintő egyedi azonosító jellel visszaélés tekintetében az ellentétes döntést illetően az ítéltábla álláspontja szerint a másodfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére a hamisított azonosítójellel ellátott jármű használatát illetően, jogértelmezése azonban helyesbítésre szorul.

[142] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint az I. és III. rendű vádlottak általi gépjármű megszerzést megelőzően ismeretlenek a jármű azonosító karaktereit eltávolították, a terheltek tudtak a jármű forgalmi engedélyben szereplőtől eltérő egyedi azonosítóinak más által történő megváltoztatásáról, és ennek tudatában vettek részt a közúti forgalomban.

[143] A Btk. 347. § szerint az egyedi azonosító jellel visszaélés büntettét az követi el, aki a) pont egyedi azonosító jelet eltávolít, vagy meghamisít, b) olyan dolgot szerez meg, vagy használ fel, amelynek egyedi azonosító jele hamis, hamisított, illetőleg amelynek egyedi azonosító jelét eltávolították.

[144] Eszerint tehát a hamis egyedi azonosító jellel felszerelt dolog használata is büntetendő cselekmény, amelyet az elsőfokú bíróság értékelés nélkül hagyott, holott a vádlottak e cselekménye további 1 rb. a Btk. 347. (1) bekezdés b) pont szerinti egyedi azonosító jellel visszaélés büntette megállapítására lenne alkalmas.

[145] A bűncselekmény jogi tárgya a hatósági regisztráció alapját képező egyedi azonosításra szolgáló jelölés valóságára iránti közbizalom, elkövetési tárgya az egyedi azonosító jel.

[146] A bűncselekmény rendbelisége az eltávolított vagy egyéb módon meghamisított egyedi azonosító jelek számához igazodik, azzal, hogy egyazon dolgon, több egyedi azonosító jellel megvalósítva természetes egységet képez.

[147] Az egyéni gépjárművet és a gépjárművek nyilvántartását a rendszám tábla rendeli közhitelesen egymáshoz. Ez az egymáshoz rendelkezés jelen esetben az egyedi azonosítók eltávolításával megszűnt, a P-s ideiglenes rendszám tábla felszerelésével I. rendű vádlott újabb elkövetési magatartást is tanúsított (Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont), a terhelt utóbbi cselekménye azonban a minősítés körében önálló értékelést nem nyer, mert a különböző elkövetési magatartások halmozódása természetes egységet képez (1/2020. BJE Határozat 1.pont).

[148] A IV. tényállási pontot érintő vagyon elleni bűncselekményeket illetően az ítéltábla az üzletszerűség tekintetében az elsőfokú bíróság álláspontjával értett egyet.

[149] Terhelt2 II. rendű vádlottat korábban a 2003. március 20. és 2005. augusztus 14-én elkövetett vagyon elleni bűncselekmények miatt ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre.

[150] A másodfokú bíróság által hivatkozott, a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményeket követően indult büntetőeljárás tárgya egy, a 2020. november 20-án elkövetett vagyon elleni bűncselekmény volt.

[151] A II. tényállási pontban foglalt bűncselekményt illetően a vádlott előélete, a II. rendű vádlotthoz intézett felhívás, az, hogy a vádbeli időben bűnözői kapcsolatokkal rendelkezett, együttesen sem alapozza meg II. rendű vádlottat illetően az üzletszerűség megállapításához szükséges rendszeres haszonszerzési szándékot.

[152] Erre tekintettel a másodfokú bíróság II. rendű vádlott a jármű tulajdonosa sérelmére elkövetett bűncselekményét az üzletszerűség, mint minősítő körülmény mellőzésével minősítette lopás büntettként, míg I. rendű vádlott cselekményének minősítése, aki a lopáshoz bűnsegédként segítséget nyújtott II. rendű vádlott cselekményének minősítéséhez igazodik.

[153] Az név4 sérelmére elkövetett cselekményt illetően a másodfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, a bűncselekmény minősítése azonban a fent kifejtett üzletszerűség mint minősítő körülmény mellőzése okán is helyesbítésre szorul.

[154] Az irányadó tényállás szerint II. rendű vádlott a sértett öltözőszekrényéből vette magához a gépjármű kulcsát, amellyel kinyitotta annak ajtaját, eszerint a vádlott lopott kulcsot használt a gépjármű indításához.

[155] A Btk.370.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pont bg) szerint a szabálysértésre értékre elkövetett lopás vétségként minősül, ha azt hamis vagy lopott kulcs használatával követik el, eszerint az név4 sérelmére elkövetett bűncselekmény a másodfokú bíróság által megállapított minősítéstől eltérően, de lopás vétségeként minősül

[156] Az ítéltábla megállapította, hogy I., II. és III. rendű vádlott további, fellebbezéssel nem támadható tényállásokban foglalt cselekményeit illetően okszerűen vont következtetést a

vádlottak bűnösségére, a cselekmények jogi minősítése - a másodfokú bíróság által elvégzett helyesbítéssel - megfelelnek az anyagi jogszabályoknak.

[157] Büntethetőségi akadály nem áll fenn, a rögzült tényállás alapján felmentésre nem kerülhetett sor, a bűnösség megállapítása törvényes, ellentétben a védelem álláspontjával.

[158] A könnyebb átláthatóság kedvéért az ítéltábla az I., II. és III. rendű vádlottak terhére megállapított valamennyi bűncselekmény minősítését az alábbiakban részletezi:

[159] Terhelt1 I. rendű vádlott esetében:

1 rendbeli folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntette [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pont,(5) bekezdés b) pont] (I. és II. tényállási pont)

1 rendbeli egyedi azonosítójellel visszaélés büntette [Btk. 347. § (1) bekezdés a) és b) pont (2) bekezdés] (I. tényállás)

1 rendbeli egyedi azonosítójellel visszaélés büntette [Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont (2) bekezdés] (II. tényállás)

1 rendbeli egyedi azonosítójellel visszaélés büntette [Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont (2) bekezdés] (I. tényállás)

1 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bb) és bc) alpontja, (5) bekezdés b pont] (III. tényállás)

1 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés alpontja), (4) bekezdés a) pont] (IV. tényállás)

1 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont bg) alpont] (IV. tényállás)

[160] Terhelt2 II. rendű vádlott terhére:

1 rendbeli lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] (IV. tényállás) 1 rendbeli lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont bg) alpont] (IV.

tényállás)

[161] Terhelt3 III.r. vádlott esetében:

1 rendbeli bűnsegédként elkövetett pénzmosás büntette [Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont, (5) bekezdés] (I. tényállás)

1 rendbeli bűnsegédként elkövetett egyedi azonosítójellel visszaélés büntette [Btk. 347. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés] (I. tényállás)

1 rendbeli társtettesként elkövetett lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés (2) bekezdés ba), bb) és bc) alpont (5) bekezdés b) pont] (II. tényállás)

[162] Az elsőfokú bíróság a vádlottakkal szemben a terhükre megállapított bűncselekmények miatt indokoltan - főként a jelentős időmúlásra és arra, hogy a járművek az eredeti tulajdonosokhoz visszakérültek - szabott ki a törvényi középértéktől lényegesen enyhébb büntetéseket. A másodfokú bíróság a bűnösség körének bővülése ellenére sem talált megfelelő indokot

annak megváltoztatására.

[163] A harmadfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú és másodfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó szempontokat teljeskörűen feltárta, azokat értékelve I. rendű vádlottat illetően tetтарыos, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez is képpen igazodó büntetést szabott ki, ezért sem a büntetés enyhítésére sem annak súlyosítására irányuló fellebbezést nem tartotta alaposnak.

[164] II. és III. rendű vádlottat illetően, elfogadva a védelem álláspontját, a harmadfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy esetükben a részben beismerő, részben tényfeltáró vallomás nagyobb értékelést kell kapjon, és tekintettel a belső arányosságra is esetükben a büntetés lényeges enyhítése indokolt.

[165] Tekintettel harmadfokú bíróság által Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés 2 év alatti tartamára a szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés alapján - figyelemmel a (3) bekezdés b) pont bb) alpontra - börtön.

[166] A vádlottakkal szemben kiszabott közügyektől eltiltást, illetve pénzbüntetést illetően az ítéltábla enyhítésre vagy súlyosítása nem talált indokot.

[167] A másodfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezések közül pusztán az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról kellett pótlólag rendelkezni a Btk.92.§ (2) és (3) bekezdés szerint.

[168] A bűnjelek átvételéről szóló felhívás a Be. 321.§ (5a) bekezdésén alapul.

[169] A kifejtettekre tekintettel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) alapján a szükséges részben megváltoztatta, míg törvénynek megfelelő

rendelkezéseit a Be. 623. § alapján helybenhagyta, a Be. 451. § (3) bekezdés szerint a II. rendű vádlott megváltozott lakcímét feltüntette, és a Be. 617. § alapján alkalmazandó 613. § (2) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy a II. rendű vádlott tekintetében felmerült bűnügyi költséget az állam viseli. Budapest, 2025. július 8.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

dr. Fatalin Judit
bíró

Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Bf.9219/2023/122. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.98/2025/21. számú ítéletével történt helybenhagyás folytán Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak tekintetében 2025. július hó 8. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. július 8.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke